

வெப்பமா..? அபத்தமா..?

அபத்தமாக உளறுவதற்கு விருது தாலும் என்றால், அனைத்து விருதுகளுக்கும் தகுதியானவர்கள் பா.ஜ.க.வினர். அதிலும் குறிப்பாக தமிழ்நாடு பா.ஜ.க தலைவர் அண்ணாமலையின் உளறல்கள். ஒவ்வொரு முறையும் தமிழர்களால் எள்ளி நகையாடப்பட்டாலும், தனது முட்டாள்தனமான உளறல்களை மட்டும் நிறுத்துவதேயில்லை. "கோவையில் 2 டிகிரி வெப்பநிலை அதிகரித்ததற்குக் காரணம் திராவிடக் கட்சிகள்" என்ற அவரது உளறலுக்குத் தனது X சமூகவலைதளப் பக்கத்தில் கடும் கண்டனத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார் சூழலியல் செயற்பாட்டாளர் 'பூவுலகின் நண்பர்கள்' சுந்தர்ராஜன்.

அவருடைய பதிவில், "கோவையின் வெப்பத்தை 1.5-2 டிகிரி அதிகரித்ததுதான் திராவிட கட்சிகளின் சேவை" என்கிறார் அண்ணாமலை. என்னுடைய கேள்வி, ஒரு கட்சியால் ஒரு நகரத்தின் வெப்பத்தை 2 டிகிரி அதிகரிக்க முடியுமா? இந்த அடிப்படையிலே கூட இல்லையா உங்களுக்கு? உங்களுக்குக் கொஞ்சமாவது அறிவியல் அறிவு இருந்தால், @IPCC_CH-யின் அறிக்கையைப் படித்துப் பாருங்கள். உலக சராசரி வெப்பநிலை 1.45 டிகிரி அதிகரித்துவிட்டதாக ஐ.பி.சி.சி அறிவித்துவிட்டது. அதுசரி, உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? உங்கள் தலைவர்தான், "WE HAVE ONLY CHANGED, CLIMATE HAS NOT CHANGED"

என்று சொன்னவராச்சே. உங்களுக்கு எப்படி காலநிலை மாற்றம் பற்றியெல்லாம் தெரியும்? 'ஆத்மநிர்பா' பாரத் என்கிற பெயரில், மத்திய இந்தியாவில் உள்ள 1.75 லட்சம் ஹெக்டேர் காடுகளைப் பெருநிறுவனங்களுக்குத் தாரைவார்த்தவர்களுக்கு வெப்ப உயர்வைப் பற்றியெல்லாம் கவலை எதற்கு?" எனக் கேட்டுள்ளார்.

பா.ஜ.க.வினர் எந்தக் காலத்தில் அறிவியல்பூர்வமாகப் பேசியிருக்கின்றனர்? அண்ணாமலையின் உளறலையும் மக்கள் நகைத்துப் புறந்தள்ளுகின்றனர்.

..பிளாஷ்பேக்

பா.தமிழ்மகன்

சங்கத்தலைவர் சித்த மருத்துவர்!

சென்னை மின்வாரியச் செயலகச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தார் என்னுடைய தந்தை க.பாலகிருஷ்ணன். 1972-ஆம் ஆண்டு செயலகச் சங்கத்தின் ஐந்தாம் ஆண்டு தொடக்க விழாவை அன்றைய முதல்வர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞரை வைத்து நடத்தினார். இந்த விழாவில், 'ஐயன்மீர் இச்சங்கம் சுண்டைக்காய் போன்றதுதான். என்றாலும், சுண்டைக்காய், வாதுமொடு, மூலம், பித்தம், வயிற்றெரிச்சல், சீதம் இவை போக்கும் சிறந்த மருந்து என்பர். மோரிட்டு வறுத்து எடுத்தால் ஒரு பிடி சோறு தின்பான், ஒரு படி தின்பான். சங்கம் சிறிதெனினும் இதில் அங்கம் வகிக்கும் கலைஞர் அவர்கள் தமிழர்பால் அன்புகொண்ட மகத்தான தலைவர்' என்று வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். பின்பு கலைஞர் பேசும்போது 'செயலக சங்கத் தலைவர் அவர்கள் சிறந்த சித்த மருத்துவராகவும் இருக்கிறாரே' என்றபோது அரங்கமே சிரிப்பால் மகிழ்ந்தது.

-பா.தமிழ்மகன், எழுத்தாளர், சென்னை

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்பங்கள். அவையேசி என் அவசியம்.
அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033-24473
மின்னஞ்சல்: youthwing@dmk.in

கருவூலம்

பெரியாருக்கு இந்திராவின் விருது!

1972-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் 25-வது சுதந்திர நாளையொட்டி தந்தை பெரியாருக்கு விருது ஒன்றை வழங்கினார் இந்திராகாந்தி. தமிழ்நாட்டின் அன்றைய முதலமைச்சரான கலைஞர் மற்றும் நாவலர், மன்னை நாராயணசாமி, இராசாராம் உள்ளிட்டோர் பெரியார் திடீலுக்கு நேரில் சென்று, ரோஜா மாலை அணிவித்து, விருதினை வழங்கினர். தாம்பாளத்தில் பழங்களுடன் பட்டயத்தையும் வைத்து, அளிக்கப்பட்ட அந்த விருதை பெரியாரும் மகிழ்வோடு பெற்றுக்கொண்டார்.

எல்லோருக்கும் எல்லாம்

சு.விஜயபாஸ்கர்

4

அநீதிக்கு எதிரான நீதியின் குரல்!
அதன் சட்ட வடிவமாம் இட ஒதுக்கீடு
குறித்த வரலாற்றைப் பேசும்
எல்லோருக்கும் எல்லாம்!

1880-ஆம் ஆண்டுகளில் பம்பாய் மாகாணத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட 'சர்வஜன சங்கம்', சென்னை மாகாணத்தில் தொடங்கப்பட்ட 'மகாஜன சபை' முதலியவை இந்தியருக்கு அரசியல் உரிமை வேண்டும் என்பதை முதன்மையாக வைத்துச் செயல்பட்டன. 'இந்திய அரசுத்துறையை இந்தியர்மயமாக்கு' என்பது இவ்வமைப்புகளின் கோரிக்கை. இதையே முக்கிய கோரிக்கையாகக் கொண்டு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இயக்கம் 1885-இல் தொடங்கப்பட்டது. இந்திய நிர்வாகத் துறை, காவல்துறை, நீதித்துறை, கல்வித்துறை உள்ளிட்ட அனைத்துத் துறைகளிலும் ஆங்கிலேயர்கள் நிரம்பி இருப்பதைக் கண்டித்து காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அரசுத்துறையை இந்தியர்மயமாக்கு, இந்தியர்களுக்குக் கூடுதல் உரிமை வேண்டும்

அயோத்திதாசர், மக்கள் தொகையில் பெரும்பகுதியினரான சாதிபேதமற்ற திராவிடர்களுக்கு அரசுப் பதவிகளில் இடஒதுக்கீடு வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

ர.பிரகாசு

4

திராவிட இயக்கம் பயன்படுத்தும் ஆயுதங்களில் மிக முக்கியமானது, மாநாடு. அந்த மாநாடுகளின் வரலாற்றை வாரம் ஒன்றாக வாசிப்போம்...

“வாழ்வு மூன்று எழுத்து

வாழ்விற்குத் தேவையான பண்பு

மூன்று எழுத்து;

பண்பிலே பிறக்கும் அன்பு மூன்று எழுத்து;

அன்பிலே சுரக்கும் காதல் மூன்று எழுத்து;

காதல் விளைவிக்கும் வீரம் மூன்று எழுத்து;

வீரர் செல்லும் களம் மூன்று எழுத்து;

களத்திலே பெறும் வெற்றி மூன்று எழுத்து;

அந்த வெற்றிப் பாதைக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும் 'அண்ணா' மூன்று எழுத்து”

முத்தமிழறிஞர் கலைஞரின் இந்தப் புகழ்பெற்ற உரை, தி.மு.க.வின் முதல் மாநில மாநாட்டுக்கு அண்ணாவைத் தலைமையேற்க, கலைஞர் வழிமொழிந்து ஆற்றியது.

1952-ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் பொதுத்தேர்தல் நடைபெறவிருந்த நிலையில், அதற்கு முன்பாக 1951-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 13,14,15,16 ஆகிய 4 நாட்கள் சென்னை எஸ்.ஐ.ஏ. மைதானத்தில், தி.மு.க.-வின் முதல் மாநில மாநாடு நடைபெற்றது. தி.மு.கழகம் உருவானதற்கும், முதல் மாநில மாநாட்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலம் 17 மாதங்கள். இடைப்பட்ட காலத்தில் 12 மாவட்ட மாநாடுகளை தி.மு.க. நடத்தியிருந்தது.

மிக நேர்த்தியாக மாநாடுகளை வடிவமைக்கும் பாங்கு, தி.மு.கழகத்துக்கு முதல் மாநாட்டிலேயே

என்ற பலவிதமான கோரிக்கைகள் எழும்பினாலும், ஒட்டுமொத்த இந்தியா முழுமையும் ஒன்றைக் கோரிக்கை என்ற நிலை இல்லை. ஏனெனில், இந்தியா பல்வேறு தரப்பினரை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. ஒவ்வொரு தரப்பின் நிலைமையும் வேறுபட்டது. பார்ப்பனரல்லாத மக்களின் நிலை, அதிலும் குறிப்பாக ஆதிதிராவிட மக்களின் நிலை மிகமோசமாக இருந்தது.

கல்வி அறிவு பெற்ற ஆதி திராவிட மக்களின் எண்ணிக்கையை

அயோத்திதாச பண்டிதர்

அயோத்திதாசர் வலியுறுத்தினார். ஏனெனில், இந்துக்கள் என்ற பெயரில் உயர்சாதியினரே அனைத்து இடங்களையும் கைப்பற்றிவிடுவார்கள் என்ற முன்னுணர்வு அவருக்கு இருந்தது.

சுதேசி என்ற பெயரில் முன்வைக்கப்படும் உயர்சாதியினரின் நலனைக் கண்டு ஆதி திராவிட மக்கள் ஏமாறக் கூடாது என்பதில், அயோத்திதாசர் எச்சரிக்கையோடு இருந்தார்.

திராவிடர்களுக்கு இடஒதுக்கீடு!

விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம் என்ற நிலையே நிலவியது. ஆதிதிராவிட மக்களின் இழிநிலையை மாற்ற நினைத்த அயோத்திதாச பண்டிதர் 1890-இல் சாதிபேதமற்ற 'திராவிட மகாஜன சபை'யைத் தொடங்கினார். 1891-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 1 அன்று, நீலகிரியில் கூடிய திராவிட மகாஜன சபையின் முதல் மாநாட்டில் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு அரசு வேலைகளில் இடஒதுக்கீடு, கல்வி உதவித்தொகை உள்ளிட்ட மிக முக்கியமான கோரிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டன.

1908-இல் அயோத்திதாசர் தலைமையில் கூடிய திராவிட மகாஜன சபை, அரசுப் பணிகளில் ஆதிதிராவிட மக்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று அன்றைய மெட்ராஸ் மாகாண கவர்னரை வலியுறுத்தியது. 1909-இல் மின்டோ-மார்லி அளித்த பரிந்துரைகளின்படி இந்திய மாகாணச் சட்டமன்றங்களுக்கு, இந்திய உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்தல் முறை இந்திய அரசுச் சட்டத்தில் முதன்முறையாக அறிமுகப்படுத்த திட்டமிட்டபோது, சட்டசபைகளிலும் அரசு அலுவலகங்களிலும் உள்ள இடங்களை சாதிபேதமில்லா திராவிடர்கள், சாதிபேதமுள்ள இந்துக்கள் எனத் தனித்தனியாகப் பிரித்துத் தரவேண்டும் என்று மார்லி குழுவிடம்

இந்து என்ற ஒன்றை அடையாளத்தை அவர் மறுத்தார். அந்த அடையாளம் பிராமணர்களுக்குச் சாதகமாய் இருக்கும் என்பு புரிந்துகொண்டார். ஆகையால், "சாதிபேதமுள்ள இந்துக்களென்னும் பிராமண மதஸ்தர்களுக்கும், சாதி பேதமற்ற திராவிடர்களாம் பவுத்த மதஸ்தர்களுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் கிடையாது" என்றார் அவர்.

உயர் அதிகாரப் பதவியில் அமரும் பிராமணரால் சாதி நிலைப்பதோடு மட்டுமின்றி, பிராமணர்களின் ஆதிக்கம் தொடரும் என்று கருதிய அயோத்திதாசர், மக்கள் தொகையில் பெரும்பகுதியினரான சாதிபேதமற்ற திராவிடர்களுக்கு அரசுப் பதவிகளில் இடஒதுக்கீடு வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

1914-இல் இவ்வுலகை விட்டு அயோத்திதாசர் மறையும் வரை, தான் கொண்டிருந்த சமூக நீதிக்கான உரிமை வேட்கையைக் கைவிடவில்லை. பல்வேறு வடிவங்களில் பல்வேறு சபைகளில் இடஒதுக்கீடு, பிரதிநிதித்துவம், ஓடுக்கப்பட்டோருக்கான கல்வி உரிமை, வேலைவாய்ப்பு உரிமை ஆகியவற்றிற்காக தொடர்ந்து குரல் எழுப்பிக்கொண்டே இருந்தார்.

...குரல் ஒலிக்கும்

முத்தாய்ப்பான 'முதல் மாநாடு!'

உருவாகிவிட்டது. தொண்டர் படை, தீர்மானக் குழு, பந்தல் குழு, ஓவியக் கண்காட்சிக்குழு, கலைக்குழு, மாநாட்டுப் பொருளாளர், மாநாட்டின் செயலாளர் என ஒவ்வொரு பணிக்கும் தனித்தனியாக ஆட்களை நியமித்தார் அண்ணா.

முதல் மாநாடே வரலாற்றில் நிலைத்து நின்றதற்கான முக்கியக் காரணங்களில் ஒன்று 'ஓவியக் கண்காட்சி'. தமிழ்நாட்டின் வளம் அனைத்தையும் விவரிக்கும் வகையில், அந்தக் கண்காட்சி அமைந்திருந்தது. முதல் நிகழ்ச்சியாக டிசம்பர் 13-ஆம் தேதி தி.மு.க. தலைமையகமான

மாநாட்டில் பொதுவுடைமைத் தலைவர் ஜீவாவும் பங்கேற்றிருந்தார்.

"நான் என் கொள்கையை விட மாட்டேன். பெரியாரும், ஜீவாவும் கொள்கையை விட மாட்டார்கள். மூவரும் சந்திக்கும் முகாம் ஏற்படத்தான் போகிறது. அது பொதுவுடைமை முகாமாக இருக்கட்டும். 'சமதர்ம முகாம்' என்று பெயர் பெறட்டும். அத்துடன் 'திராவிட' அடைமொழியும் சேரட்டும்" என்று உணர்ச்சிப் பூர்வமாக உரையாற்றினார் அண்ணா.

அப்போது தேர்தலில் போட்டியிட்டாத இயக்கமாக இருந்த தி.மு.க. சில நிபந்தனைகளை விதித்து, 45 வேட்பாளர்களை ஆதரித்தது. அவர்களில் 43 பேர் வெற்றிபெற்றனர். அதேபோல தி.மு.க.-வின் ஆதரவு பெற்ற 8 பேர் நாடாளுமன்றத்தில் கால் வைத்தனர். தேர்தல் அரசியலுக்குள் பங்கெடுப்பதற்கு முன்பே, தி.மு.க.-வின் பலம் என்ன என்பதை நாட்டு மக்களுக்கும் அரசியல் கட்சிகளுக்கும் உணர்த்திய மாநாடு அது.

...கூட்டம் திரளும்

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

430

எழுத்து:
கோவி.லெனின்
ஓவியம்:
கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்மோம்